

Abstrakt

Základním východiskem této diplomové práce je předpoklad, že Evropská unie (EU) představuje unikátního zahraničněpolitického aktéra, který ztělesňuje zásadní proměny instituce diplomacie k jejichž kulminaci dochází v 21. století. Tyto proměny spočívají zejména v rozšiřování agendy, počtu a typu diplomatických aktérů, rostoucím významu multilaterálních platforem a proměnách zahraničněpolitických cílů. V centru našeho zájmu se nachází koncept strukturální zahraniční politiky (SZP), který představuje analytický rámec této diplomové práce. SZP je prostředkem, jehož prostřednictvím EU vykonává strukturální moc vůči třetím zemím s cílem ovlivňovat struktury (základní organizační principy) v těchto zemích. Naším cílem je analýza a kritika SZP EU vůči Maghrebu, jelikož navzdory komplexní SZP, jež je vůči tomuto regionu vedena již od poloviny 90. let 20. století, EU zde selhala efektivně prosazovat svou strukturální moc.